

Τοῦ τελευταίου Παρισινοῦ συρμού.
(Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ Ἄστους.)

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἐκηρύχθη ἀθροῦτως ἡ ληξίς σπουδαιοτάτης Ἐκθέσεως, ἥτις καθ' ἑκάστην πρό τινας ἐλάμβανε χώραν ἐν Πειραιεῖ. Εἰς τὰς ἀγυῖας τῆς γείτονος πόλεως ἐξετίθεντο τακτικῶς ἔκθετα βρέφη. Ἡ ἔκθεσις αὕτη εἶνε ἡ μόνη, ἥτις δύναται εὐλόγως ν' ἀποκληθῆ Ἐθνική.

✱

Ἄχ, αὐταὶ αἱ ἑταιρίαι!... Ἄχ, αὐτοὶ οἱ ἐργολάβοι!

Ἐίχε σχηματισθῆ καὶ μία ἑταιρία κηδεῶν, ὅπως ἐκμεταλλεῖται τὸν θάνατον, καὶ εἶχε λάβει τὸ προνόμιον παρὰ τοῦ Δήμου· ἀλλ' ἐδέησεν ἡ κυβέρνησις νὰ ἐπεμβῆ καὶ ν' ἀποσύρῃ ἀπ' αὐτῆς τὸ προνόμιον, διότι εἰς τὰς κηδεῖας αὐτῆς τῆς ἑταιρίας παρετηρεῖτο ἡ μεγαλύτερα ἀκηδεῖα.

✱

Φαντάσθητε, ὅτι αὕτη ἡ ἑταιρία δὲν ἐπέτρεπε νὰ ταφῆ διὰ σταυροῦ ὁ μὴ κηδευόμενος δι' αὐτῆς.

Καὶ τοῦτο ἦτο λόγος ἀποχρῶν, ὅπως ζητήσωσιν ὅλοι οἱ Ἕλληνες νὰ παρκασημορηθοῦσιν διὰ τοῦ σταυροῦ τοῦ

Σωτήρος! ὅπως εἶνε βέβαιοι τοῦλάχιστον, ὅτι θὰ τοὺς συνοδεύσῃ ὁ σταυρὸς μέχρι τῆς τελευταίας αὐτῶν κατοικίας.

✱

Μεταξὺ τῶν θλιβερῶν συμβάντων τῆς ἐβδομάδος ἦτο καὶ ὁ ἐπισυμβὰς φόνος ἐνὸς ἀτυχοῦς νέου Γάλλου. Τὸ πρᾶγμα ἦτο ἀξιολύπητον, ἀλλ' εἰμεθα βέβαιοι, ὅτι οἱ πλείστοι τῶν Ἑλλήνων ἀναγνωστῶν, οἱ συνειθισμένοι εἰς τὰ καθημερινὰ ἐγκλήματα, θὰ εἶπον ἐνδομύχως: Πολὺς θόρυβος γίνεται, διότι ἐσκοτώθη ἓνας Γάλλος τῶρα τὰ Χριστούγεννα!

✱

Ἐπεισόδιον τοῦ ἀνωτέρω. Ἐρωτᾶ εἰς:

— Μὰ πῶς συνέβη νέοι καλῆς ἀνατροφῆς νὰ πάρουν φωτιὰ τόσον γρήγορα διὰ τόσον ἀσήμαντον ἀφορμὴν;

— Νὰ πάρουν φωτιὰ; Μὰ δὲν συλλογίζεσθε, ὅτι μετὰ αὐτῶν ἦτο καὶ ἡ Σπίθα;

Μαῦρος Τάτος